

Pesti Központi Kerületi Bíróság

17.P.51.051/2024/41-I.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság

Bátor Program Egyesület – Kozma József által képviselt

D.A. I. rendű,

D-né B.K. II. rendű felperesnek

dr. Lendvai András ügyvéd (1061 Budapest, Andrássy út 10.) által képviselt

OTP Faktoring Zrt. (1132 Budapest, Váci út 135-139. szám) **alperes ellen**

végrehajtás megszüntetése iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A bíróság a dr. Ollári Zoltán Önálló Bírósági Végrehajtó előtt 249.V.3040/2013., illetve 249.V.3039/2013. ügyszámon folyamatban lévő végrehajtásokat megszünteti.

A bíróság megállapítja, hogy a 249.V.3040/2013. számú és a 249.V.3039/2013. számú végrehajtási ügyben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 10.P.50.472/2014/4-III. számú végzésével elrendelt végrehajtások felfüggesztése az ítélet jogerőre emelkedésével megszűnik.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek egyetemlegesen 296.000,- (kétszázkilencvenhatezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Fővárosi Törvényszéknek címezve jelen bíróságnál kell elektronikus úton vagy a nem elektronikusan kapcsolatot tartó fellebbező fél esetén papír alapon 3 példányban benyújtani.

A bíróság ítélete ellen a végrehajtási költségek tekintetében a végrehajtó is fellebbezhet.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja, vagy tárgyaláson foganatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított 15 napon belül tárgyalás tartását kérheti.

A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 379. és 380. §-ban meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni, a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos, vagy a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

INDOKOLÁS

- [1] A bíróság a peres felek előadásai és a becsatolt okiratok alapján, a Pp. 263. § (1) bekezdése és a 279. § (1) bekezdése szerint állapította meg az alábbi tényállást:
- [2] A felperesek, mint adósok és az alperes jogelődje (ELLA Első Lakáshitel Kereskedelmi Bank Zrt.), mint hitelező között 2008. március 17. napján közjegyzői okiratba foglalt A/I. cím alatt 61098156 szerződésszámon „Önálló zálogjoggal biztosított ingatlanvásárlási kölcsönszerződés deviza alapú kölcsönhöz”, B/I. cím alatt 61160189 szerződésszámon „Önálló zálogjoggal biztosított deviza hitelkiváltási célú kölcsönszerződés deviza alapú kölcsönhöz” elnevezésű szerződések jöttek létre. Az alperesi jogelőd az A/I. cím alatti szerződés alapján 154.652 CHF, a B/I. cím alatti szerződés alapján 86.146 svájci frankot folyósított a felpereseknek (továbbiakban: A/I., B/I. szerződések). Az A/I. szerződésben a hitelező kötelezettséget vállalt arra, hogy az adósok részére 154.652 CHF devizanemben nyilvántartott kölcsönt nyújt a közjegyzői okirat II. részében megjelölt ingatlanon alapított önálló zálogjog fedezet mellett. A felperesek kötelezték magukat, hogy a kölcsönt és járulékait a hitelező részére e szerződés alapján megfizetik. Tudomásul vették, hogy az alperes a kölcsön összegéből legfeljebb 22.575.000, - forintnak megfelelő, a banknak a folyósítás napján jegyzett devizavételi árfolyamán átszámított devizaösszeget folyósít (folyósítási limit), és amennyiben a kölcsön teljes összege a folyósítási limit miatt nem került folyósításra, az igénybe nem vett résszel a kölcsön összege automatikusan lecsökken és az így esetlegesen fennmaradó összeg folyósítását az adósok a későbbiekben nem követelhetik. Az A/I. szerződésben foglalt kölcsön célja a hitelkérelemben megjelölt, a természetben a x. szám alatt található lakóház, udvar megjelölésű ingatlan 1/1 tulajdoni hányadának adósok által történő megvásárlása. Az alperes a kölcsönt 20 év futamidőre nyújtja, melynek végső lejáratára 2029. február 17. napja. Az adósok 75.000, - forint folyósítási jutalékot voltak kötelesek megfizetni. A kölcsön ügyleti kamata változó, melynek induló értéke évi 3,6%. Az éves ügyleti kamatláb féléves kamatperiódusonként változó, az adósok havonta a bank által egyoldalúan változtatható mértékű kezelési költséget kötelesek fizetni, amelynek induló mértéke évi 1,9%. Az induló THM 5,91%, ennek meghatározása a forintban teljesített fizetések alapján történt a 2008. március 17. napján érvényes, a hitelező által az adott devizanemre meghatározott és közzétett devizaárfolyamok figyelembevételével. A kölcsön törlesztő összege a szerződés nyilvántartási devizanemében került meghatározásra, az induló havi törlesztőrészlet 708,82 CHF volt, ez módosulhat a folyósítási limit miatt. A kölcsön, valamint az ügyleti kamat és a kezelési költség havonta esedékessé váló része együttesen képezi a havi törlesztőösszeget. A közjegyző az önálló zálogjogot alapító szerződéseket is közjegyzői okiratba foglalta A/II. alatt, a felvett kölcsön összegére, valamint annak járulékai mindenkori forint ellenértékére egyetemleges önálló zálogjogot alapítottak a felek a bank javára az A/I. szerződésben nevesített ingatlanra. A felek a B/I. szerződésben a

kölcsön célját a Raiffeisen Bank Zrt. kiváltásra kerülő kölcsönt nyújtónál CH-04/10/051. azonosító számon 2008. február 5. napján fennálló 64.860 CHF összegű kölcsön kiváltását jelölték meg. Az adósok kötelezték magukat, hogy a kölcsönt kizárólag erre a célra használják fel. A kölcsön összege 86.146 CHF volt. Az alperes kötelezte magát, a felperesek pedig tudomásul vették, hogy a bank a kölcsön összegéből legfeljebb 12.575.000, - forintnak megfelelő, a banknak a folyósítás napjára jegyzett devizavételi árfolyamán átszámított devizaösszeget folyósít (folyósítási limit). A kölcsönként 12.575.000, - forint összegnek megfelelő devizaösszeget a bank a folyósítás napjára az általa jegyzett devizavételi árfolyamon forintra átváltja és az így számított forint ellenértékét átutalja a kiváltásra kerülő kölcsönt nyújtó Raiffeisen Bank Zrt. forintszámlájára. A felek a kölcsönt 20 év futamidőben határozták meg, melynek végső lejáratára 2029. február 17. napja. Az adósok 75.000, - forint folyósítási jutalékot voltak kötelesek megfizetni. A kölcsön ügyleti kamata változó, melynek induló értéke évi 4,85%. Az éves ügyleti kamatláb féléves kamatperiódusonként változó, az adósok havonta a bank által egyoldalúan változtatható mértékű kezelési költséget kötelesek fizetni, amelynek induló mértéke évi 1,9%. Az induló THM 7,23%, ennek meghatározása a forintban teljesített fizetések alapján történt a 2008. március 17. napján érvényes, a hitelező által az adott devizanemre meghatározott és közzétett devizaárfolyamok figyelembevételével. A kölcsön törlesztő összege a szerződés nyilvántartási devizanemében került meghatározásra, az induló havi törlesztőrészlet 484,57 CHF volt. A kölcsön, valamint az ügyleti kamat és a kezelési költség havonta esedékessé váló része együttesen képezi a havi törlesztőösszeget. A felek a közjegyző által B/II. szám alatt közjegyzői okiratba foglalt önálló zálogjogot alapító szerződést kötöttek, amely alapján a bankot egyetemleges, önálló zálogjog illeti meg az A/I. szerződésben nevesített ingatlanon és a y helyrajzi számú, természetben a yy. szám alatti ingatlanon az adósok által a hitelezőtől felvett 86.146 CHF összegű kölcsön, valamint annak járulékai mindenkori forint ellenértékére, amely zálogjog a fenti kölcsönügyletre tekintettel jött létre, de az alapul szolgáló követeléshez járulékosan nem kapcsolódik, anélkül is fennállna.

- [3] Az alperesi jogelőd elnevezése 2008. július 10. napjától AXA Kereskedelmi Bank Zrt.-re változott, majd az alperesi jogelőd 2009. január 1. napján beolvadt a legutóbbi alperesbe, jelenleg a jogutód alperes az OTP Faktoring Zrt. Az alperes a felperesek kölcsönszerződésekből fakadó fizetési kötelezettségeik teljesítésének késedelmére hivatkozva 2012. május 2. napján felmondta a szerződéseket, melyet a közjegyző 11060/Ü/2921/2012. szám alatt közjegyzői okiratba foglalt. Az alperes kérelmére az I. r. felperes ellen 249.V.3040/2013. számon, a II. r. felperes ellen 249.V.3039/2013. számon végrehajtás indult, a végrehajtási ügyérték 2013. október 3. napján a 61098156 számú hitelügylet vonatkozásában 40.361.986, - forint volt, a 61160198 számú hitelügylet vonatkozásában pedig 21.907.074, - forint volt mindkét végrehajtási ügyben, összesen 163.665.754, - forint, végrehajtási ügynként 81.832.877, - forint.
- [4] Az eltelt időre figyelemmel a bíróság a 2023. május 26. napján kelt végzésében felhívta a felpereseket, hogy aktualizált keresetlevelüket egységes szerkezetbe foglaltan terjesszék elő, amennyiben nem változatlanul tartják fenn a 2014. január 31. napján kelt keresetüket.
- [5] **A felperesek a 2023. június 8. napján kelt előkészítő iratukban úgy nyilatkoztak, hogy a felperesek az alábbiak szerint tartják fenn keresetüket:** a felperesek kérték a bíróságot, hogy a felperesekkel szemben a 249.V.3040/2013. és 249.V.3039/2013. ügyszámokon folyamatban lévő végrehajtásokat szüntesse meg, mivel az alperes által végrehajtani kívánt követelés érvényesen létre sem jött.

- [6] Felperesek előadták, hogy a 2019. április 19. napján kelt előkészítő iratukban a felmondás jogellenessége körében arra nyilatkoztak, hogy a Kúria Pfv.I.20.652/2007/4. számú, illetve a BH 2015.3.71. döntéseivel megállapította, hogy az adósok jogvédelmének biztosítására a végrehajtás megszüntetése és korlátozása iránt indított per alkalmas, amennyiben a végrehajtás megindult. Az adós jogérvényesítési lehetőségei között választhat, hogy a jogérvényesítés során milyen eljárást választ. A Kúria Pfv.I.20.652/2007/4. számú döntésében kimondta, hogy a rPp. 369. §-a alapján folyamatban lévő perben is lehetőség van annak vizsgálatára, hogy a végrehajtási záradék törvénysértően lett-e kiállítva, tehát, az így kiállított végrehajtható okirat alapján elrendelt és folyamatban lévő végrehajtás alapját veszti, ezért azt meg kell szüntetni. Az 1994. évi LIII. törvény (Vht.) szerződéskötéskor hatályos 23/C. § (1) bekezdése értelmében a közokiratba foglalt kölcsön-, vagy lízingszerződés, illetve egyoldalú kötelezettségvállalás alapján az adósok tartozásának már lejárt részleteire minden további feltétel nélkül, a szerződés felmondása esetén a teljes tartozás összegére akkor van helye végrehajtási záradék kibocsátásának, ha a végrehajtást kérő az adós szerződésszegése miatt szintén közokiratba foglalt jognyilatkozattal felmondta a szerződést. Tekintettel arra, hogy az alperes szerződésszegése következett be előbb, így a további fél szerződésszegése már nem következhetett be, mivel az alperesi jogelőd szerződésszegő magatartása mentesíti a felpereseket a szerződésszegéstől. Így a felmondás, amit a szerződésszegésre alapítottak, joghatás kiváltására alkalmatlan és olyan követelést támaszt a felperesek irányába, mely követelés nem illeti meg a hitelezőt. Továbbá a felmondás azért is érvénytelen, mivel a felmondás időpontjában a felpereseknek többletkövetelése állt fenn az alperessel szemben, így az azonnali hatályú felmondás joga sem illette meg a hitelezőt.
- [7] A felmondás a közokiratba foglaltak szerint 2012. május 2. napján történt meg az A/I. és B/I. szerződések vonatkozásában. Azonban az azonnali hatályú felmondást tartalmazza a szerződések 7. pontja, amellyel szembe megy az, hogy a 11060/Ü2921/2012. számú közjegyzői okirat kelte 2012. május 7. napja. A tartalmából kitűnik, hogy már 5 nappal előtte felmondta a szerződést a hitelező, azonban nincs olyan jogosítványa, hogy az azonnali felmondást visszamenő hatállyal mondja fel. Megállapítható, hogy az alperes 2012. január 1. és 2012. május 2. napja között előírt 5.053,36 CHF összeget a felperesek részére, azonban közben a felpereseknek jóvá is írt 35.320.531, - forint teljesítést, ami devizában 147.601,81 CHF. Ezen adatokat az alperes adta ki kimutatásában. Így jól látszik, hogy az alperes lejárt és nem esedékes tőketartozást nem tartott nyilván, vagyis a szerződés kiegyenlítésre került az A/I. szerződés vonatkozásában, valamint ugyanez megállapítható a B/I. szerződés vonatkozásában is, a felperesek abból származóan sem tartoztak teljesítéssel. A végrehajtás megszüntetése iránti perben ugyanazokat a körülményeket kell a bíróságnak vizsgálnia, mint amelyeket akkor vizsgálna, ha a végrehajtást kérő követelésének érvényesítése iránt indított volna pert a végrehajtás elrendelésére irányuló kérelem előterjesztése helyett. Jogszabály teszi lehetővé azt, hogy a bíróság vizsgálja a felmondás körülményeit. A Kúria felülvizsgálati kérelmében rögzíti, hogy a fizetési késedelem a teljes tartozást lejárttá teszi, amennyiben ezt nem haladja meg a tisztességtelenül felszámított összeg. A végrehajtást kérő jogelődje által kiállított törvényi elszámolást tartalmazó levelek tartalmazzák, hogy az adósok tartozása nem állt fent a felmondás időpontjában, így nem lehet joghatályos a felmondás maga sem. Az A/I. és B/I. szerződésekben az összesen, tisztességtelenül felszámított összegek együttes értéke 5.318.905, - forint. A felmondásban szereplő lejárt követelések összege összesen 4.082.494, - forint. Mindezekből megállapítható, hogy 1.236.411, - forint összeg követelésük volt a felpereseknek a felmondás időpontjában az alperes irányába. Ezen felül a kezelési költség is tisztességtelenül került felszámításra a felperesek terhére, így ezt sem követelheti jogszerűen a hitelező.

- [8] A felperesek előadták a 2023. június 8. napján kelt előkészítő iratukban, hogy a fentebb leírtakat fenntartják, valamint kiegészítik azzal, hogy a Kúria 4/2021. PJE határozata is alátámasztja a felperesek álláspontját: a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződések részleges semmissége miatt szükséges elszámolási kötelezettséget előíró 2014. évi XL. törvény szerinti elszámolás nem zárja ki, hogy a bíróság a polgári jog szabályai szerint utólag vizsgálja, hogy alapos volt-e a pénzügyintézet részéről a szerződésnek az adós fizetési késedelmére alapított felmondása. A DH törvények elszámolása alapján megállapítható, hogy a felpereseknek 2.284,69 CHF túlfizetésük volt az A/I. szerződés vonatkozásában, míg a B/I. szerződés esetében 3.327,87 CHF. Az elszámolást az alperes kifejezetten a felmondás időpontjáig készítette el, a táblázat a felmondás napjára már nulla lejárt tartozási értéket tartalmaz. A felperesek terhére tisztességtelenül felszámított összegek kizárólag a felmondásig kerültek elszámolásra. Figyelemmel a Kúria 4/2021. PJE határozatára az alperes által végrehajtani kívánt követelés a régi Pp. 369. § a) pontja alapján érvényesen létre sem jött, így a végrehajtási eljárás megszüntetésének van helye.
- [9] A felperesek előadták a kockázatfeltárás tisztességtelenségének a körében, hogy ilyen esetben a 93/13 EGK irányelv rendelkezéseiből és az EUB ítélkezési gyakorlatából kell kiindulni. Az EUB C-51/17. számú ítéletére tekintettel az árfolyamkockázat felperesekre történő kikötése akkor tisztességtelen, ha annak alapján a felpereseket terhelő fizetési kötelezettség nem világos és nem érthető, és egyben a fogyasztó hátrányára jelentős egyenlőtlenséget okoz. Az EUB C-415/11. számú ítélete értelmében az Irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerint a fogyasztó kárára előidézett jelentős egyenlőtlenség akkor állapítható meg, ha a szerződési feltétel a hatályos nemzeti jogban szabályozottnál kedvezőtlenebb jogi helyzetbe hozza a fogyasztót. Jelen perben a szerződés a fogyasztónak nem biztosít egyoldalú, a saját jövedelme szerinti devizanemre való áttérést lehetővé tevő módosítási jogot, nem biztosította, hogy a jelentős árfolyamváltozás esetén a devizaszerződést forint szerződésre váltsa át, így megállapítható a kockázatfeltárás tisztességtelensége, valamint a kezelési költség tisztességtelensége is, hiszen megfizetésének ellentételezését nem jelezte a felperes számára, hogy a súlyos probléma elkerülése érdekében forint szerződésre kell átkonvertálni a deviza alapú kölcsönszerződést. A perbeli szerződés szerint az árfolyamváltozás minden esetleges, hátrányos következményét a felperesek kötelesek viselni, így kizárta a felperesek részére, hogy kezdeményezhessék a régi Pp. 241. §-ában megjelenő szerződésmódosítás lehetőségét. Azt is figyelembe kell venni, hogy a felperesek az egyenrangú tárgyalási helyzet esetén a szerződéssel elérhető előnyök érdekében ilyen feltételeket esetén nem vállalták volna a szerződés megkötését. Ha a szerződés elsődleges tárgyát meghatározó feltétel tisztességtelen, akkor annak kiesése azzal járna, hogy a szerződés megszűnik. Így a régi Pp. 239. § (1) bekezdése alapján az egész szerződés megdől, mivel az érvénytelen rész nélkül a szerződés nem lenne teljesíthető. Az érvénytelenség jogkövetkezményeinek alkalmazása során az EUB C-117/18. számú ítéletében foglaltak szerint olyan ténybeli és jogi helyzetbe kell hozni a fogyasztót, mint amelyben a tisztességtelen szerződési feltételek hiányában lett volna. Az érvénytelenségnek olyan következménye nem lehet, hogy maga a szerződési konstrukció alakuljon át, ugyanígy a jogkövetkezmény levonása körében sem alakulhat ki az a helyzet, hogy az egész szerződés érvénytelenségéből kiindulva a bíróság forintalapú szerződéssé alakítja át az egyébként a felek között deviza alapon megkötött megállapodást. A szerződés alapján a felpereseket korlátlan árfolyamkockázat-viselési kötelezettség terhelte. A deviza alapú szerződések jellegadó tulajdonsága az árfolyamkockázat fogyasztó általi viselése, de ez nem jelent korlátlan kockázatvállalást, hanem csak a szerződés megkötésekor előre látható kockázat viselését. A felperesek hivatkoztak arra, hogy a korlátlan kockázat kikötése

árfolyamkockázat kezelése nélkül tisztességtelen feltétel és a magyar polgári jogban a vis majorral kapcsolatban előadták, hogy a korlátlan kockázat, kockázatkezelés nélküli adósrá történő telepítése az adós szerződéses kötelezettségévé teszi a vis major helyzetben is a teljesítést, elzárva a régi Ptk. 241. § szerinti szerződésmódosítás lehetőségétől. Az a kikötés, amely jelentősen eltér a jogszabályoktól a fogyasztó hátrányára és egyedi megtárgyalás esetén nyilván nem vállalta volna az ügyfél, az tisztességtelen. Utaltak a C-415/11. EUB ítéletre is, melyben rögzítésre kerül, hogy a 93/13 EGK irányelv 3. cikkének (1) bekezdését miként kell értelmezni. A fogyasztó kárára előidézett jelentős egyenlőtlenség akkor áll fent, ha a hatályos nemzeti jogban szabályozottnál kedvezőtlenebb jogi helyzetbe hozza a fogyasztót és mennyiben. A jóhiszeműség követelményével való viszonyát az alapján lehet megállapítani, hogy a fogyasztóval szembeni tisztességes és méltányos eljárás esetén észszerűen elvárhatta-e a szolgáltató, hogy a fogyasztó az egyedi tárgyalást követően elfogadja az érintett feltételt.

- [10] A felperesek előadták, hogy a 2014/17/EU Irányelve megtiltotta a kockázat kezelése nélküli korlátlan kockázat fogyasztóra telepítését és kötelezővé tette, hogy a szerződésben rendelkezni kell a forintosítás lehetőségéről és annak konkrét feltételeiről vagy más szerződéses feltétellel biztosítani kell a kockázat kezelését, korlátozását. Az Európai Unió által tiltott feltétel a hatályba lépés előtt sem lehetett tisztességes, ezt erősíti meg a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.21.159/2018/8/II. számú ítélete, mely kimondja, hogy ami az irányelv hatálybalépése után kötelező jogszabályi előírás, annak az ellenkezője a jogszabály hatálybalépése előtt sem lehetett tisztességes és egyensúlyban lévő helyzet, ebből is következik, hogy a korlátlan kockázatvállalási kötelezettség nem létezhet az irányelv hatálybalépése után. Számos ítéletre hivatkoztak a felperesek álláspontjuk alátámasztása kapcsán. Az EUB C-415/11. számú ügyben rögzítésre került, hogy a 93/13 EGK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerinti, a fogyasztó kárára előidézett jelentős egyenlőtlenség abban az esetben állapítható meg, ha a szerződési feltétel a hatályos nemzeti jogban szabályozottnál kedvezőtlenebb jogi helyzetbe hozza a fogyasztót, nem biztosít egyoldalú, a saját jóvedelme szerinti devizanemre való áttérést lehetővé tevő módosítási jogot. Az EUB C-226/12. számú ítéletében foglaltak értelmében, az egyensúlytalan helyzet azért állapítható meg, mert az e feltétel hiányában irányadó régi Ptk. 241. §-a alapján a felpereseknek korlátlan fizetési kötelezettsége nem keletkezhetne, azonba ezáltal kizárta annak a lehetőségét, hogy a felperesek eredménnyel kérhessék a bíróságtól a pénzügyi válságra visszavezethető árfolyamváltozás következményei miatt a régi Ptk. 241. §-ában írt szerződésmódosítást. A Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.267/2020/7. számú ítéletében az árfolyamkockázat tisztességtelenségét állapította meg és rögzítette, hogy a tisztességtelenséget fokozza, ha nincs kockázat kezelés. A felpereseket nem ruházta fel a kockázatkezelésre alkalmas eszközzel, hiszen a devizanemváltás és ezáltal a kockázat megszüntetése érdekében az egyoldalú módosítás joga nem illette meg őket, így egyenlőtlen helyzet alakult ki. A perbeli szerződéseknek az árfolyamkockázat korlátlan viselésének kötelezettségét a fogyasztó felperesekre telepítő feltétele a kifejtett indokok szerint nem világos és nem érthető, továbbá a szerződő felek viszonyában egyensúlytalan helyzetet teremt, ami miatt tisztességtelen. Mindezekre tekintettel az A/I. és B/I. szerződések 10. pontjában megfogalmazott kockázatfeltáró nyilatkozat tisztességtelen, figyelemmel arra is, hogy nem volt kellő idő arra sem, hogy a felperesek a hitelező által nyújtott tájékoztatást megértsék.

- [11] A felperesek előadták, hogy fenntartják azon álláspontjukat, hogy a K11021-0/739/2008/4/O. számú közjegyzői okirat nem tekinthető közokiratnak, így végrehajtási záradékkal sem lehet ellátni. Ennek konjunktív feltételeit a Vht. 23/C. §-a és a Kjtv. 112. §-a határozza meg. A Kjtv. 115. § (2) bekezdése kimondja, hogy a pénzkötelezettség végösszegét betűvel és

számmal is fel kell tüntetni. Tekintettel arra, hogy ennek az alaki követelménynek nem tesz eleget a vizsgált okirat, így nem tekinthető közokiratnak. Nem tartalmazza a kölcsön összegén felül, annak a teljesítésének a módját és feltételeit sem. A kölcsön összege sem megfelelő, hiszen a 22.575.000, - forinttól eltérő CHF összeg került nyilvántartásba véve, amiről a közjegyzői okirat nem tartalmaz kiszámítható teljesítési feltételeket. Így mivel nem állnak fenn a végrehajtási záradék kiállításához szükséges feltételek, a közokirathoz fűződő joghatások sem érthetők el általa. A pénzkötelezettség végösszege sem került feltüntetésre helyesen, így a pénzkötelezettség mennyisége, összege nem állapítható meg. A szigorú alaki követelmények megsértése miatt nem felel meg a közokiratiság követelményének a régi Pp. 195. § és a Kjt. 111. § (1) és (2) bekezdése szerint. Legfeljebb a magánokirathoz fűződő joghatás állapítható meg, de nem, mint teljes bizonyító erejű magánokirathoz. A közjegyzői okirat I.2. pontja alapján a folyósítási értesítő alapján lehetne megismerni a kötelezettség összegét, mennyiségét, azonban az nem került közjegyzői okiratba foglalásra. Mivel nincs helye a végrehajtási záradéknak, így a Vht. 211. § (2) bekezdése alapján a záradék törlésének van helye. Mivel a pénzkötelezettség végösszegét nem tartalmazza a közjegyzői okirat, ezért nem tekinthető közokiratnak az alapul fekvő közjegyzői okirat, így annak feltétele sem áll fenn, hogy végrehajtási eljárást indítson meg vagy folytasson az alperes.

- [12] A felperesek a 2023. október 11. napján megtartott tárgyaláson kiegészítésként hivatkoztak a Fővárosi Ítéltábla 13.Gf.40.034/2023. számú ügyében hozott végzésére az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás tisztességtelenségének körében. Előadták, hogy nem világos és nem egyértelmű a különmemű árfolyamok alkalmazása, ami kifejezetten az árfolyamkockázat körében is értékelendő. Az EUB C-6/2022. döntése is rámutat, hogy a kockázatfeltárás azon okból sem lehetett egyértelmű és világos a fogyasztó felperesek számára, mert alapvetően tisztességtelen szerződési feltételeket és különmemű árfolyamokat is tartalmaz a szerződés, így az egész szerződés megdől és a teljes érvénytelenség is megállapítható, a végrehajtás megszüntetésének van helye.
- [13] A felperesek 2024. július 26. napján kelt előkészítő iratukban előadták, hogy elkészítették a számításukat a Kúria 4/2021. PJE határozatának megfelelően, a keletkezett túlfizetések vonatkozásában a törvényi elszámolás átszámított lefutása szerint alkalmazott adatokat vették figyelembe. Megállapítható, hogy a 61160189 számú kölcsönszerződés alapján a felmondás időpontjában 3.231,54 CHF túlfizetése állt fenn a felpereseknek. Halasztást is kaptak, melynek időtartama alatt a felpereseknek csak a kamatot és a kezelési költséget kellett megfizetniük, így a hitelező a szerződéstől eltérő módon készített számítása tisztességtelen. Ezek alapján megállapítható, hogy a felmondásra jogellenesen került sor, a felpereseknek nem volt a szerződés felmondásának időpontjában hátraléka. A 61098156 számú szerződés vonatkozásában szintén vitatta, hogy az alperes szerinti hátralék mértéke olyan mértékű lett volna, amely megalapozta volna a felmondás jogszerűségét. Ezen szerződéshez kapcsolódóan is elvégezték a számításokat, mely alapján megállapítható, hogy a felmondás időpontjában itt sem állt fent hátralékos tartozása a felpereseknek, sőt 4224,45 CHF túlfizetésük volt. A felperesek előadták, hogy az alperesi jogelőd felmondására jogellenesen került sor, így a felmondásból eredő jogok nem illetik meg sem az alperesi jogelődöt, sem az alperest. Mivel a felmondás ezáltal érvénytelen és kifejezetten jogellenes, a régi Pp. 369. a) pontja alapján az alperes által végrehajtani kívánt követelés érvényesen létre sem jött.
- [14] A felperesek 2024. szeptember 17. napján kelt előkészítő iratukban előadták, hogy a 61160189 számú és a 61098156 számú szerződések vonatkozásában fizetési könnyítés elindításáról állapodtak meg a felek. Rögzítették, hogy ezt követően a törlesztő részlet

fizetendő mértéke 0 CHF, aminek az időtartama a fizetési könnyítés időtartama, ami 5 hónap. A felpereseknek 2012. február 1. napját követően a legközelebbi teljesítési kötelezettsége a törvényi elszámolás alapján 2012. augusztus 1. napja volt. A felperesek csatolnak egy levelet, mely igazolja, hogy a felperesek nem teljesítése nem volt felróható magatartás. Az alperes előadta, hogy már 2 hónap késedelem is megalapozza a súlyos szerződésszegést, azonban ezt a felperesek teljes egészében vitatták, mivel a szerződésszegés önmagában abból az okból, hogy az a főkötelezettség teljesítése körében következett be, súlyos szerződésszegésnek minősül teljességgel megalapozatlan.

i.

[15]

Utaltak arra, hogy a szerződésszegés súlyát minden esetben az adott ügy körülményeihez képest kell megítélni. Csak akkor illetheti meg a hitelezőt az azonnali hatályú felmondás joga a régi Ptk. 525. § (1) bekezdés e) pontja alapján, ha az adósokat jelentősebb összegű lejárt tartozás terheli. Jelen pernek éppen az a tárgya, hogy nem állt fenn tartozásuk a felmondás időpontjában a felperesek kimutatása alapján, éppen ellenkezőleg túlfizetésük van. Itt is hivatkoztak a Kúria 4/2021. PJE határozatának 7. pontjában foglaltakra, mely alapján a perbíróságnak a polgári jog szabályainak és az arányosság elvének figyelembevételével kell a döntését meghoznia. A jogegységi tanács álláspontja az, hogy a DH2 törvénynek megfelelő elszámolás nem zárja ki, hogy a bíróság a polgári jog szabályai szerint utólag vizsgálja, hogy alapos volt-e a pénzügyi intézet részéről a szerződésnek az adós fizetési késedelmére alapított felmondása. A felmondás jogszerűségét a polgári jog szabályai szerint – a fentieket szem előtt tartva – kell megítélni. A jogegységi tanács megjegyzi, ha az állapítható meg, hogy az adósnak a felmondáskor fennállt olyan lejárt tartozása, amely – az arányosság követelményét is figyelembe véve – megalapozhatta a felmondást, a felmondás jogszerűnek minősül, tekintet nélkül arra, hogy a tényleges tartozás összege esetlegesen kisebb a felmondásban, illetve a megelőző fizetési felszólításban közölnél. Az arányossági elv figyelembevétele azt jelenti, meg ha áll is fenn hátralék, de a hátralék mértéke a futamidőhöz és a nem esedékes tőkéhez vetítve csekély mértékű, ez esetben még kisebb hátralék esetén sem lehet megállapítani a felmondás jogszerűségét, a felmondás jogellenességét kell a bíróságnak megállapítania. Az EUB C-537/12. és C-116/13. számú egyesített ügyekben hozott határozata fogyasztói szerződés felmondásával kapcsolatos elvárásainak nem tesz eleget az olyan szerződési feltétel, amely lehetővé teszi, hogy bármely akár csekély hátralékra a szerződéses jogviszonyt felmondja a hitelező. Az EUB határozatából az is levezethető, hogy a felmondást a hitelező részéről fizetési felszólításnak kell megelőznie, amelynek teljesítésével a fogyasztó a felmondás jogkövetkezményeit el tudja hátrítani. Ezen követelményekkel szemben a perbeli szerződési feltétel a felmondást a hitelező számára bármilyen csekély szerződésszegés esetére, megelőző felszólítás nélkül teszi lehetővé. Mivel a szerződést a felek közokiratba foglalták, ezért a felmondás azzal a jogkövetkezéssel jár, hogy a közjegyzői okirat záradékolásával a teljes követelés közvetlenül végrehajthatóvá válik. Felperesek előadták, hogy az alperesi jogelőd által megküldött értesítő a fizetési könnyítés elindítását tartalmazó levél a szerződő felek között létrejött szándékot bizonyít arra, hogy egy megállapodást hoznak létre a felek, ami alapján a szerződésben szereplő kötelezettség a felperesek teljesítésével zárul.

[16]

A felperesek 2024. október 16. napján kelt előkészítő iratukban előadták, hogy a Kúria Gfv.30.071/2019/9. számú ítéletében foglaltak szerint a követeléshez képest a felmondás időpontjában még fenn állt hátraléka az adósnak, de az arányosság elvére figyelemmel a Kúria egyetértett a Fővárosi Ítéltábla döntésével, hogy a lejárt hátralék nem tekinthető jelentősnek. A mérlegelés eredményeként a régi Ptk. felmondásban felhívott rendelkezése alapján a felmondásra alapot adó súlyos szerződésszegésnek nem tekinthető. Az alperesnek

így nem volt jogszabályon alapuló, a felmondás jogszerűségét megalapozó indoka. A Kúria arra az álláspontra helyezkedik, hogy amennyiben a hátralék nem állt volna fent, vagy az nem lett volna olyan mértékű, ami a szerződés felmondásához vezethet, akkor megállapítható lett volna a felmondás jogszerűtlensége.

- [17] A felperesek a 2025. november 5. napján megtartott tárgyaláson úgy nyilatkoztak, hogy hivatkoznak a Kúria Pfv.I.21.912/2014/4. számú döntésében foglaltakra, az AXA és a Magyar Állam közötti perben született döntésre. Önmagában ez a Kúriai ítélet is rögzítette, hogy nem volt elégséges a tájékoztatás, hiszen nyilvánvalóan az az egyoldalú kamatemelésre vonatkozott, ami magában a kockázatfeltárássra, nem csak az árfolyamkockázatra, hanem a szerződés egész kockázatára vonatkozóan ki kell terjedjen. Utaltak a Kúriának a II/2014. Polgári Jogegységi Határozat 3. pontjára, mely szerint az alkalmazott árfolyam nem csak azért volt tisztességtelen, mert nem nyújtott szolgáltatást, hanem azért is, mert annak gazdasági indoka nem volt világos, átlátható a fogyasztó számára. Ha valami nem világos, nem átlátható, nem egyértelmű a fogyasztónak, akkor az arra vonatkozó tájékoztatás hiányzik, ami ezt a gazdasági átláthatóságot tartalmazná. Így hivatkozott a Kúria BH.2021.14. döntésére, mely szerint a hitelintézetnek fel kell tárnia a kockázatfeltárással kapcsolatban azt a pénzügyi mechanizmust, ami alapján a megfelelő gazdasági döntést a fogyasztó meg tudja hozni. Tekintettel arra, hogy a jelen perben is érintett szerződésről több pontban megállapításra került, törvényi vélelem alapján is, hogy érvénytelen, tisztességtelen szerződési rendelkezéseket tartalmaz és ebből adódóan a kockázatfeltárással az nem lehet kicsit jó, kicsit rossz. Ebben az esetben is, ha a kockázatfeltárással van már egy érvénytelen rész, akkor az már önmagában megalapozza a kockázatfeltárással tisztességtelenségét, így a régi Ptk. 209. § (1) bekezdés és a régi Ptk. 209/A. § (2) bekezdése alapján semmis, érvénytelen az alperesi jogelőd által készített szerződés a kockázatfeltárással hiányosságai miatt..
- [18] A bíróság a 2023. július 13. napján kelt végzésében felhívta az alperest, hogy a felperes keresetét aktualizáló előkészítő iratában foglaltakra nyilatkozzon.
- [19] Alperes a kereset elutasítását és a felperesek perköltségben történő marasztalását kérte.
- [20] Alperes előadta, hogy a régi Pp. 369. § a) pontja alapján előterjesztett kereset esetén a perben a bíróság kizárólag a végrehajtási eljárás alapjául szolgáló követelés létrejöttének érvényességét vizsgálhatja, a felperesi keresetben megfogalmazott kereseti kérelem korlátai között. Amennyiben a végrehajtási eljárás alapját képező követelés szerződéses jogviszonyból fakad, a bíróság feladata a követelés alapjául szolgáló szerződés létrejöttének, valamint az érvényességének vizsgálata a kereseti kérelemnek megfelelően, a per tárgyát képező végrehajtási eljárás egyéb vonatkozásait sem a felek hivatkozása alapján, sem pedig hivatalból nem vizsgálhatja. A Kölcsönszerződések végrehajtási záradékkal való ellátása jogszerűségének vizsgálata – amellet, hogy fogalmilag, és eljárásjogilag is kizárt – sokszorosan meghaladná a régi Pp. XXV. fejezetében meghatározott végrehajtás megszüntetési és korlátozási per kereteit. A végrehajtási záradékolás jogszerűségének elbírálására az elsőfokú bíróságnak nincs hatásköre. A Vht. 211. § (2) bekezdése alapján amennyiben a bíróság (közjegyző) az okiratot a törvény megsértésével látta el végrehajtási

záradékkal, a végrehajtási záradékot törölni kell. A Vht. 212. §-a alapján a végrehajtást elrendelő bíróság (közjegyző) a végrehajtási lap visszavonását, illetőleg a végrehajtási záradék törlését bármelyik fél kérelmére, a végrehajtó jelentése alapján vagy saját kezdeményezéséből végzéssel bármikor elrendelheti. Ez utóbbi § egyértelművé teszi, hogy a végrehajtási záradék jogszerűségének vizsgálata az okiratot végrehajtási záradékkal ellátó bíróság, illetőleg közjegyző hatáskörét képezi. A Vht. 23/C. § alapján végrehajtási záradékkal ellátott közjegyzői közokirat végrehajtási záradéka kiállításának jogszerűségét tehát az azt kiállító közjegyző vizsgálhatja a végrehajtási eljárásban érintett felek kérelmére, mely kérelemtől a közjegyző – saját hatáskörében – végzéssel határoz. A felperesek hivatkoztak arra, hogy a Kölcsönszerződés felmondásának a DH2 Tv. szerint elszámolt, tisztességtelenül felszámított költségekkel való elszámolást megelőzően nem lett volna helye. A felperesek értelmezése szerint a tisztességtelenül felszámított költségek összege – mellyel a Kölcsönszerződés felmondásakor az alperes még nem számolhatott el – meghaladta a felperesek esedékes tartozását, ennek beszámításával a felpereseknek a felmondás időpontjában nem volt lejárt tartozásuk a hitelezővel szemben. A felperesek jogértelmezése alperes állítása szerint alapvetően téves, hiszen a hitelező felmondási jog gyakorlását nem a felperesek lejárt tartozásának összecsapása, hanem a felperesek fizetési kötelezettségével való késedelembe esésének ténye alapozta meg.

[21] A Kölcsönszerződés I.7.I. pontjának első franciabekezdése alapján került sor felmondásra a hitelező által: a hitelező eszerint a Kölcsönszerződéseket jogosult azonnali hatállyal felmondani, ha az adós vagy a zálogkötelezett a Kölcsönszerződés alapján fennálló kötelezettségét megszegi, kifejezetten súlyos szerződésszegésnek minősül, ha az adós a Kölcsönszerződésből eredő bármely fizetési kötelezettségét annak esedékességét követő 30 napon belül nem teljesíti. A fenti érvekkel összhangban a Kúria a BH2013. 72. szám alatt közzétett eseti döntésében egyértelművé tette, hogy a felmondás a kötelezett nemfizetéséhez fűződő jogkövetkezmény, a bérleti szerződés felmondása jogszerűségének megítélése körében nincs jelentősége annak, hogy milyen okból nem tudta a bérlő a bérleti díjat kiegyenlíteni, maga a fizetés elmaradásának a ténye feljogosítja a bérbeadót a felmondásra. A felperesek törlesztési kötelezettségüket a Kölcsönszerződés I.4.1 pontja alapján havi rendszerességgel kötelesek teljesíteni, 30 napot meghaladó fizetési késedelme pedig a Kölcsönszerződés felmondását megalapozó, súlyos szerződésszegésként minősül. A hitelező felmondási jogát e súlyos szerződésszegés alapozta meg, a felmondási jog gyakorlása szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy a felpereseknek esetleges „túlfizetése” volt a Kölcsönszerződések vonatkozásában. A fizetési késedelem alapján történt felmondás a teljes tartozást lejárttá teszi, amennyiben ezt nem haladja meg a tisztességtelenül felszámított összeg, a végrehajtási eljárás megindításának helye van. A 3019/2017. (II. 17.) AB határozat 46. pontja is leszögezte, hogy az előírások célja a fogyasztói túlfizetés összegének meghatározása, nem pedig az elszámolást megelőzően bekövetkezett jogi tények jogszerűségének a minősítése. A fogyasztó, illetve a pénzügyi intézmény közötti egyes jogi eseményeket a polgári jogi szabályai szerint kell megítélni. A Kúria szerint az egyes törlesztőrészletekre való elszámolás csak egy elszámolási technika, módszertan, amelyet a pénzügyi intézménynek kötelezően követnie kell, a fogyasztónak azonban joga a beszámításra vagy megszűnt jogviszony esetében a túlfizetése visszatérítésére csak az elszámolási értéknaphoz képest keletkezett. Kúriának tehát az a jogi álláspontja, hogy a DH2 törvény alapján az elszámolási értéknaphoz vonatkozóan kell vizsgálni a túlfizetés fennállásának tényét. Jogszabályváltozás és az utólagos elszámolás miatt keletkezett túlfizetés ténye nem vezethet oda, hogy ez az elszámolást megelőzően a jogszabályoknak megfelelően megtörtént polgári jogi aktusokat visszamenőleg érvénytelenítse, meg nem történté tegye. A Kúria a BH 2019. 132. szám alatt közzétett döntésében azt vizsgálta, hogy kihat-e és ha igen, akkor hogyan az alperes felmondásának az

érvényességére az a körülmény, hogy utóbb – az elszámolás során – a felperes javára a felmondáskor fennállt hátralékát megközelítő fogyasztói követelés fennállását állapították meg. Az a körülmény, hogy a felperes javára a DH2 törvény szerinti elszámolás eredményeképpen fogyasztói követelés jelentkezett, nem tekinthető a felperes folytatólagos, szerződésszerű teljesítésének. Ez a túlfizetés folyamatosan befizetésre került az alpereshez, az alperesnél felhalmozott túlfizetés léte azonban nem jelentette a felperes havi fizetési kötelezettségének a folyamatos teljesítését. A polgári jog általános szabályai szerint lett volna mód arra, hogy ezt a túlfizetést ilyen módon lehessen figyelembe venni, de csak akkor, ha a felperes ilyen irányú rendelkezést tesz, azaz kéri a túlfizetést a havi befizetésekbe beszámítani. Beszámítással való teljesítésre azonban a régi Ptk. 296. § (1) bekezdése szerint csak a jogosulthoz intézett, vagy a bírósági eljárás során tett nyilatkozattal van jogi lehetőség. A polgári jog általános elvei szerint azonban nincs mód arra, hogy a DH2 törvény szerint meghatározott folyamatos túlfizetést, utólag, automatikusan a fél szerződésszerű teljesítésének lehessen tekinteni. A Kúria ismertetett gyakorlata alapján jelen perben a Kölcsönszerződés felmondásának jogszerűsége körében nem vizsgálható, hogy a DH2 törvény alapján elszámolandó költségek meghaladták-e a felperesek felmondáskor fennálló, hátralékos tartozását.

- [22] Alperes előadta, hogy a felperesek felmondáskor (2012. május 2.) fennálló tartozása: 40.361.986, - Ft (tőke: 35.180.752, - Ft; ügyleti kamat: 2.820.899, - Ft; késedelmi kamat: 47.392, - Ft; felmondási díj: 2.282.943, - Ft; közjegyzői díj: 30.000.- Ft), továbbá 21.907.074, - Ft (tőke: 18.936.497 Ft; ügyleti kamat: 1.702.078, - Ft; késedelmi kamat: 28.476, - Ft; felmondási díj: 1.240.023, - Ft) volt, mely a Felmondó nyilatkozat 1.-2. oldalából állapítható meg.
- [23] Az alperes előadta, hogy elkészítette a 4/2021 PJE szerinti elszámolást („Korrigált elszámolás”). A korrigált elszámolás alapján megállapítható, hogy felpereseknek a felmondás napján (I) 1727,64 CHF és (II) 7 421,89 CHF hátraléka állt fenn. Alperes előadta, hogy a kölcsönszerződésben vállalt árfolyamkockázatról alapvetően három tájékoztatást adott a felpereseknek: az Ügyféltájékoztatóban, a Kölcsönkérelem elnevezésű nyomtatvánnyal kapcsolatban, valamint a Szerződéses kockázatfeltáró nyilatkozatban is. Az Ügyféltájékoztató 1. pontja egyértelműen és világosan ismertette a Kölcsönszerződés deviza, illetve deviza-alapú jellegét, azt, hogy a Kölcsönszerződés alapján az alperes olyan kölcsönt/hitelt nyújt a felpereseknek, „amelynek összegét nem forintban, hanem valamely más pénznemben került meghatározásra, azaz devizában tartozunk függetlenül attól, hogy forintban folyósítja a kölcsönt a bank. A 3. pontja ismertette a felperesekkel az árfolyamváltozással kapcsolatos kockázatokat. A 4. pontja a kamatváltozás hatásait ismertette a törlesztőrészlet tekintetében. 7. pontja ismertette a felperesekkel, hogy a hitelfelvételkor olcsó devizahitelek kamatterhei várhatóan növekedni fognak, ám ennek mértékét senki sem tudja megjósolni. A felperesek még a Kölcsönszerződés megkötésére irányuló kölcsönkérelmének benyújtása előtt kézhez vették és áttanulmányozták, valamint nyilatkoztak afelől, hogy megismerték és tudomásul vették az abban foglaltakat. A kölcsönkérelmet a felpereseknek az Ügyféltájékoztatóban foglalt információk és tájékoztatás megismerése és mérlegelése alapján kellett megtenniük. Erre tekintettel írták alá a felperesek a fenti nyilatkozatot, amiben nem csak az Ügyféltájékoztató átvételét és áttanulmányozását, de az árfolyamkockázatra vonatkozó kifejezett elismerő nyilatkozatot is tettek. A kölcsönszerződés I/10. pontja a felperesek Szerződéses Kockázat Feltáró Nyilatkozatát tartalmazta, melyben kijelentették, hogy hitelező által részére nyújtott tájékoztatást megismerték, megértették, a devizahitel igénybevételével együtt járó és kizárólagosan őket terhelő kockázatokkal tisztában vannak, valamint tudomásuk

van az árfolyamkockázatról.

[24] Az alperes előadta a kockázatfeltárással kapcsolatos jogszabályi előírások és jogértelmezések körében, hogy rHpt. 203. § (6)-(7) bekezdése volt az, ami előírta az alperes jogelődje számára az árfolyamkockázatra vonatkozó előzetes tájékoztatás nyújtását. Devizahitel esetén a pénzügyi intézménynek fel kellett tárni az ügyfelet érintő kockázatot, amely kockázat tudomásulvételét az ügyfélnek aláírásával kellett igazolni. Az rHpt. 203. § (7) bekezdés a) pontja értelmében az rHpt. 203. § (6) bekezdés szerinti kockázatfeltárásnak ismertetnie kellett az árfolyamkockázatot és annak hatását a törlesztőrészletre. Fontos szerepe volt a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) által kiadott jogértelmezésnek, a PSZÁF ajánlásának, amely tartalmazta az ügyféltájékoztató szövegét, amely a piaci szereplőktől elvárt tájékoztatási minimumot határozta meg. A Kúria a 6/2013. PJE határozatában értelmezte a pénzügyi intézményt a jogszabály alapján terhelő tájékoztatási kötelezettség tartalmát. A 3. pontja az rHpt. 203. § (6)-(7) bekezdésének megfelelően rögzítette, hogy a kockázatfeltárásnak tartalmaznia kell az árfolyamkockázat ismertetését, és utalnia kell annak a törlesztőrészletre gyakorolt hatására, az tájékoztatási kötelezettség nem terjedhet ki az árfolyamváltozás várható irányára, előre nem látható mértékére, a kockázat reális voltára, valószínűségére, valamint a pénzügyi intézménynek nem kellett arról nyilatkoznia, hogy a hosszabb távra kötött szerződés ideje alatt mi lehet az árfolyamváltozás felső határa. A Kúria 2/2014 PJE határozatának indokolásában utalt arra, hogy nem megfelelő (téves, félreérthető, nem egyértelmű) tartalmú tájékoztatás esetén az adott kikötés tisztességtelen. A nem megfelelő tájékoztatás esetén a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az általa viselendő árfolyamkockázat nem valós, annak nincs reális valószínűsége, vagy az bizonyos mértékben korlátozott (van egy maximuma). Az Andriciuc Ítélet 41. pontja és az Ilyés Ítélet 68. pontja megerősítette a Kúria 2/2014 PJE-ben kifejtett álláspontját. A devizakockázat fogyasztóra terhelése tisztességtelenségi főszabály szempontjából nem vizsgálható, arra a 93/13/EGK Irányelvének 4. cikk (2) bekezdését implementáló, a régi Ptk. 209. § (5) bekezdésében foglaltak irányadók. A tájékoztatás tartalmi része tekintetében mind az Andriciuc Ítélet 51. pontja és az Ilyés Ítélet 78. pontja egyaránt kimondja, hogy az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó részére olyan tájékoztatást kell adni, amely a fogyasztót nemcsak a forint leértékelődésének felismerésére, hanem az annak a „fizetési kötelezettségeire”, azaz a kölcsönszerződés szerinti törlesztőrészletre gyakorolt gazdasági következményeinek értékelésére is képessé teszi. Mindezek alapján nem kétséges tehát, hogy az alperes jogelődje az Ügyféltájékoztató, a Kölcsönkérelem és a Szerződéses Kockázatfeltáró Nyilatkozatba foglalt részletes tájékoztatást adott a kölcsönszerződés megkötését megelőzően a felpereseknek.

[25] A kölcsönszerződéssel kapcsolatos, a perben kifogásolt Szerződéses Kockázatfeltáró nyilatkozat nem vitatottan a deviza-alapú kölcsön devizakockázatával (árfolyam-, kamatkockázatával), illetve annak a törlesztő részletére gyakorolt hatásával kapcsolatos. A 2/2014 PJE értelmében a devizakockázat fogyasztóra terhelésének tisztességtelensége nem vizsgálható a 93/13 Irányelv 3. cikk (2) bekezdését implementáló régi Ptk. 209. § (5) bekezdésének megfelelően. A tisztességtelenség körében kizárólag az vizsgálendő, hogy a devizakockázattal kapcsolatos nyilatkozatok az átlagos fogyasztó számára világos és érthető volt-e, azaz a felperesek ilyen információk birtokában döntöttek a kölcsönszerződés megkötéséről, és a forintkölcsön helyett deviza-alapú kölcsön felvételéről. Az alperes előadta, hogy a fentiek által igazoltan az alperesi jogelőd kölcsönszerződéssel kapcsolatos kockázatfeltárása a legteljesebb mértékben megfelel a megkötésekor hatályos régi Hpt. szabályaival, jelentősen túlteljesíti a PSZÁF Ajánlásban megfogalmazott minimális

követelményeket, és eleget tesz a Kúria és az EUB által megfogalmazott jogértelmezésből fakadó követelményeknek. A kölcsönszerződést megelőző, és a szerződéskötéskori kimerítő kockázatfeltárára tekintettel a kölcsönszerződés I/10. pontja, azaz az árfolyamkockázat tényével és következményeivel kapcsolatban adott Szerződéses Kockázatfeltárási Nyilatkozat világos és érthető, megfelel az régi Ptk. 209. § (5) bekezdésének, érvénytelensége nem állapítható meg.

[26] Alperes előadta a tisztességtelenség vizsgálatának körében, hogy a kölcsönszerződés tisztességtelenségének vizsgálata az régi Ptk. 209. § (1) bekezdése alapján kizárólag az alábbiakban összefoglalt szempontok alapján történhet. Az régi Ptk. 209. § (1) bekezdése a 93/13/EGK tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdését ültette át a magyar jogba, és a fogyasztói szerződések tisztességtelenségi tesztjét fogalmazta meg. Az EUB esetjoga kimondja, hogy – az EUB által adott kötelező iránymutatások alapján – a tisztességtelenséget kizárólag az adott tagállam bírósága állapíthatja meg. Ezzel összhangban az EUB kötelező jelleggel meghatározta a tisztességtelenség vizsgálati szempontjait, a jelen perben is kötelezően alkalmazandó tisztességtelenségi tesztet. Az Aziz Ítélet 68. pontja értelmében a 93/13 Irányelv 3. cikk (12) bekezdés szerinti „jelentős egyenlőtlenség”, vagyis az régi Ptk. szerinti 209. § (1) bekezdés megfogalmazásában a vitatott szerződési kikötés „egyoldalú és indokolatlan” jellegének vizsgálatában először meg kell állapítani, hogy a magyar jog a kölcsönszerződésben foglalt kikötés hiányában irányadó szabályai milyen szerződéses tartalmat állapítanak meg. A szerződéses kikötés és az egyébként irányadó jogszabályi rendelkezés összehasonlítása alapján lehet megállapítani, hogy a kölcsönszerződés vitatott kikötése a felperesek hátrányára eltér-e a vonatkozó jogszabályi rendelkezésektől, illetve vannak-e olyan jogszabályi rendelkezések, amelyek a tisztességtelenség kiküszöbölését lehetővé teszik. A kölcsönszerződés vitatott kikötése a 93/13 Irányelv 3. cikk (1) bekezdés alapján akkor ellentétes a „jóhiszeműség követelményeivel”, illetve az régi Ptk. 209. § (1) bekezdés értelmében akkor sérti a „jóhiszeműség és tisztesség követelményét”, ha – a kölcsönszerződés megkötésekor – ésszerűen elvárható, illetve feltételezhető volt, hogy a fogyasztó a kikötés egyedi megtárgyalása esetén is elfogadta volna. A vitatott kikötés az irányadó jogszabályok és a kölcsönszerződéssel kapcsolatos egyéb szempontok átfogó mérlegelése alapján ténylegesen hátrányos helyzetet „idézzon elő” a felperesek oldalán. A régi Ptk. 209. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés közösségi joggal összhangban álló értelmezése esetén tehát a kölcsönszerződés kifogásolt kikötése csak akkor tisztességtelen, ha tényszerűen bizonyítható, hogy a vitatott kikötés a fogyasztó számára ténylegesen hátrányt okoz vagy okozhat. Az alperes a kezelési költség vonatkozásában előadta, hogy a kölcsönszerződésben kikötött kezelési költség a követelményeknek maradéktalanul megfelel. A kölcsönszerződés I.3.7 pontja egyértelmű és világos rendelkezést tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az adós az igénybe vett kölcsön összege után a folyósítás időpontjától havonta köteles kezelési költséget fizetni, melynek mértéke 1,9 %, amelynek mértékén a kölcsönszerződések futamideje alatt egyetlen alkalommal sem változtatott az alperesi jogelőd, illetve az alperes sem módosította sosem.

[27] Alperes előadta, hogy a Kúria 6/2013. PJE jogegységi határozata megerősíti az alperes érvelését, hiszen annak III.2 a) pontjában a Kúria kiemeli: „amennyiben a kölcsönadott devizaösszeg, a folyósított forintösszeg, illetve a visszafizetendő forintban meghatározott törlesztőrészletek egyértelműen kiszámíthatók a szerződés rendelkezései alapján”, úgy azok az régi Ptk. 523. § (1) bekezdésébe nem ütközhetnek, azaz a szerződés megfelelően meghatározza a folyósítandó, illetve törlesztendő pénzüsszeget. Az Üzletszabályzat vizsgálata, és a Kölcsönszerződés teljes tartalmának megfelelő, átfogó értelmezése alapján

egyértelműen megállapítható, hogy a Kúria jogegységi tanácsa által felvázolt meghatározásnak a Kölcsönszerződés mind az régi Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja alapján fennálló, mind az régi Ptk. 200. § (2) bekezdése szerinti érvénytelenség vizsgálata szempontjából aggálytalanul megfelel. A fentiek alapján megállapítható, hogy a Kölcsönszerződés a valóságnak megfelelően, tényszerűen tartalmazta a kölcsönösszeg és a törlesztőrészletek összegét számmal és betűvel is egyaránt.

[28] Az alperes a 2024. szeptember 11. napján megtartott tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy nem tartja fent azt a nyilatkozatát, hogy februártól augusztus elejéig nem történt felperesi befizetés, ez nem minősül felperesi késedelemnek. Azonban a felmondást megelőzően 2012. márciusában, illetve áprilisában nem érkezett befizetés a felperesek részéről, tehát 2 hónapig nem történt teljesítés, majd ezt követően május 2. napi hatállyal került sor a szerződések felmondására. Ennek megfelelően az az alperesi álláspont, hogy egyfelől a hátralékos összegre figyelemmel jogosult volt az alperesi jogelőd felmondani a szerződést, illetve önmagában már az is megalapozta a felmondást, hogy a hivatkozott 2 hónapban nem történt teljesítés, törlesztés. Tehát erre a nem teljesítésre tekintettel is jogosult volt felmondani az alperesi jogelőd a szerződést.

[29] Az alperes a 2025. november 5. napján megtartott tárgyaláson hivatkozott a Kúria Gfv.VI.30.081/2022/9. számú döntésében foglaltakra, amelyben a Kúria megállapította, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozat - ami a kölcsönszerződésben van - a 15. bekezdése szerint a perbeli szerződés 1.10. pontja a jogegységi hatályú határozat szerinti, az EU joggyakorlatából következő követelményeknek önmagában, külön kockázatfeltáró nyilatkozat nélkül is megfelel. Hivatkozott a Kúriának a Pfv.21.204/2024/10. számú precedensképes határozatára, melynek az elvi tartalma, hogy a devizaalapú kölcsönszerződések árfolyamrésre vonatkozó szerződési feltételeinek tisztességtelensége esetében a DH1 törvény, és a DH2 törvény rendelkezései biztosítják azon jogi és ténybeli helyzet helyreállítását, amelyben a fogyasztó az ilyen feltételek hiányában lettek volna.

[30] **A felperesek keresete alapos.**

[31] A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: régi Pp.) 369. § a) pontja értelmében a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és a vele egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetése és korlátozása iránt pert akkor lehet indítani, ha a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre.

[32] A Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: régi Ptk.) 209/A. § (2) bekezdése szerint a fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételként a szerződés részévé váló, továbbá a fogyasztóval szerződő fél által egyoldalúan, előre meghatározott és egyedileg meg nem tárgyalt tisztességtelen kikötés semmis. A semmisségre csak a fogyasztó érdekében lehet hivatkozni.

[33] A régi Ptk.209. § (1) bekezdése szerint tisztességtelen az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel, ha a feleknek a

szereződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szereződési feltétel támasztójával szereződést kötő fél hátrányára állapítja meg.

- [34] A régi Ptk. 525. § (1) bekezdés e) pontja szerint a hitelező azonnali hatállyal felmondhatja a kölcsönt, ha az adós más súlyos szereződésszegést követett el.
- [35] A felperesek és az alperes nyilatkozatai a tényállás vonatkozásában egybehangozóak, azokat a csatolt okiratok is alátámasztották, így a bíróságnak kétsége eziránt nem merült fel és a tényállást ennek figyelembevételével fogadta el, ezen tényekre alapította.
- [36] Az alperes vitatta a felperesek azon állításait, hogy az A/I. és B/I. szereződések kizárólag a felperesek felmondás időpontjában fennálló hátraléka miatt mondta fel. Az alperes arra hivatkozott, hogy az eredeti kölcsönszerződésben meghatározott feltételt megszegették, a felperesek magatartása által a kölcsönszerződésben kikötött súlyos szereződésszegési feltétel valósult meg. Az alperes szerint erre tekintettel került felmondásra a felek között érvényesen létrejött szereződés. *A kölcsönszerződés értelmében súlyos szereződésszegésnek minősül, ha az adós a szereződésből eredő bármely fizetési kötelezettségét, annak esedékességét követő 30 napon belül nem teljesíti,* vagyis ennek értelmében késedelembe esik a fennálló követelés teljesítésével.
- [37] A bíróság hivatalból megállapította, hogy fenti, a fogyasztóval szemben kikötött, rövid határidejű, aránytalanul, a hitelező számára kedvezően megállapított feltétel, valamint a fogyasztó számára egyoldalúan hátrányos kikötés tisztességtelen a régi Ptk. 209. § és a 209/A. §-a értelmében. A szereződésből ez a tisztességtelen kikötés kiesik, és enélkül marad érvényes a felek közötti kölcsönszerződés, így az alperes a felperesek rövid határidőn belüli késedelmére alappal nem hivatkozhatott.
- [38] A régi Ptk. 525. § (1) bekezdés e) pontja szerint a hitelező azonnali hatállyal felmondhatja a kölcsönszerződést, ha az adós más súlyos szereződésszegést követett el. A szereződésszegés súlyát minden esetben az adott ügy körülményeihez képest kell vizsgálni. Abban az esetben illethette meg a hitelezőt/alperest az azonnali hatályú felmondás joga a régi Ptk. 525. § (1) bekezdés e) pontja alapján, ha az adósokat/felpereseket jelentősebb összegű lejárt tartozás terhelte a felmondás időpontjában, mely jelen pernek a tárgya.
- [39] A felek között létrejött kölcsönszerződés és a beszerzett, aggálytalan szakértői vélemény alapján megállapítható, hogy a megkötéskor a kölcsönszerződésben meghatározott induló tőke összege az A/I. szereződés esetében 22.575.000, - forint (143.789,81, - CHF), a B/I. szereződés esetében pedig 12.575.000, - forint (76.290,72 CHF) volt. Az induláskori törlesztőrészlet összege az A/I. szereződés esetében 708,82 CHF, a B/I. szereződés esetében 484,57 CHF volt. Az A/I. szereződésben meghatározott összeg folyósítása 2008. április 22. napján történt, mely időpontban a hivatalos MNB árfolyamátváltási összeg 157, - forint volt, a B/I. szereződésben meghatározott összeg folyósítására 2008. április 1. napján került sor, mely időpontban a hivatalos MNB árfolyamátváltási összeg 164,83, - forint volt. Ezen adatok alapján megállapítható, hogy az induláskori törlesztőrészlet összege az A/I. szereződés vonatkozásában havi 111.284,74 forint volt, a B/I. szereződés vonatkozásában pedig 79.871,6731 forint volt.

- [40] A szerződés felmondására 2012. május 2. napján került sor az alperes által a felpereseknek a törlesztőrészek megfizetésének késedelmére történő hivatkozással, valamint a fennálló hátralékuk mértékére tekintettel.
- [41] A felmondás időpontjában az MNB hivatalos átváltási árfolyama 236,37, - forint volt, vagyis 1 svájci frank 236,37, - forintot ért. Az alperes által csatolt elszámolás alapján megállapítható, hogy a felperesek által fizetett havi törlesztőrészlet a felmondás idején az A/I. szerződés esetében 1 093,44 CHF (258.456,413 forint) volt, a B/I. szerződésben pedig 638,40 CHF (150.898,608 forint) volt.
- [42] Az alperes által csatolt elszámolás alapján a felmondáskor az alperes által meghatározott fennálló, lejárt tartozás összege 10.814,59 CHF (2.556.244,64, - forint) volt az A/I. szerződés tekintetében, valamint 6.072,30 CHF (1.435.309,55, - forint) a B/I. szerződés tekintetében. A 2015-ben történt DH törvény szerinti elszámolást követően az alperes korigálta a fennálló hátralék összegét és a csatolt elszámolás alapján megállapítható, hogy az átszámított lejárt tartozás összegét az A/I. szerződés vonatkozásában 8.987,04 CHF (2.124.266,64, - forint) összegben, míg a B/I. szerződés vonatkozásában 5.109,25 CHF (1.207.673,42 forint) összegben állapította meg.
- [43] Az aggálytalan szakértői vélemény alapján megállapítható, hogy a felmondás időpontjában a felpereseknek ténylegesen az A/I. szerződés vonatkozásában 1.697,49 CHF, vagyis 401.235,711, - forint, valamint a forint számlán 56.908, - forint hátraléka; a B/I. szerződés vonatkozásában 635,89 CHF, vagyis 150.305,319, - forint, valamint a forint számlán 38.904, - forint hátraléka állt fenn. Összesen 647.353,03 forint hátralékuk volt a két szerződés tekintetében. A két szerződés összesen a folyósításkor 35.325.000, - forint kölcsönt nyújtott a felpereseknek. A bíróság megállapította, hogy a szakértői véleményben megállapított és az alperes által vélt hátralékok összegében igen jelentős eltérés mutatkozik, és a bíróság a szakértői véleményben foglaltakat fogadta el, a hátralék összegének vizsgálatában ezen adatokat vette figyelembe.
- [44] A bíróság mindezek alapján azt vizsgálta, hogy a felmondás időpontjában fennálló felperesi hátralék mértéke a régi Ptk. 525. § (1) bekezdésében e) pontja szerinti súlyos szerződésszegést megvalósította-e.
- [45] Megállapítható a fenti adatok és tények alapján, hogy a felperesek összesen a felmondás időpontjában 2 havi felmondáskori törlesztőrészlet összeget el nem érő hátralékkal voltak elmaradva, ami a Kúria 4/2021 PJE határozata alapján egyértelműen nem tekinthető súlyos szerződésszegésnek. A Kúria 4/2021. PJE határozatának IV.4. pontja szerint a kölcsönszerződések esetében a régi Ptk. 525. § (1) és (2) bekezdése külön nevesíti a szerződés azonnali hatályú felmondását megalapozó körülményeket. Ezek közül a régi Ptk. 525. § (1) bekezdés e) pontja szerint alapot adhat a hitelező számára az azonnali hatályú felmondásra, ha az adós súlyos szerződésszegést követett el. Figyelemmel arra, hogy a kölcsöntartozás teljesítése az adós alapvető kötelezettsége, a fizetési késedelem minősülhet olyan súlyos szerződésszegésnek, ami adott esetben alapot adhat a kölcsönszerződés felmondására. A csupán kisebb összegű hátralék vagy a rövidebb időtartamú késedelem miatt azonban – az arányosság követelményére tekintettel – felmondásnak jellemzően nincs helye. A kölcsönszerződés fizetési késedelemre alapított felmondása jogszerűségének megítélése során mindezek értelmében azt kell vizsgálni, hogy az adósnak keletkezett-e lejárt tartozása, tehát késedelembe esett-e, és a késedelem – a mértékére, illetve a hátralék összegére figyelemmel –

olyan érdeksérelmet okozott-e a hitelezőnek, olyan súlyos szerződésszegésnek tekinthető-e, amely megalapozhatja a szerződés azonnali hatályú felmondását.

- [46] A Kúria Gfv.30.071/2019/9. számú döntésében kimondta, hogy a régi Ptk. egyetlen rendelkezéséből sem következik, hogy bármilyen nagyságú, akár jelentéktelen fizetési késedelem, minden megelőző intézkedés nélkül feljogosítja a hitelezőt az azonnali hatályú felmondásra. A Kúria nem értett egyet azzal az érveléssel, miszerint a szerződésszegés önmagában abból az okból, hogy az a főkötelezettség teljesítése körében következett be, súlyos szerződésszegésnek minősül. A Kúria megítélése szerint a szerződésszegés súlyát minden esetben az adott ügy körülményeihez képest kell megítélni. Akkor illeti, illetheti meg a hitelezőt az azonnali hatályú felmondás joga az rPtk. 525. § (1) bekezdés e) pontja alapján tipikus esetben, ha az adóst, adósokat jelentősebb összegű lejárt tartozás terheli. A jelen pernek éppen az a tárgya, miszerint a felperesek azt állítják, hogy nem állt fenn tartozásuk, sőt túlfizetésük volt a felmondás időpontjában, míg az alperesek ezt vitatták.
- [47] Mindezek vizsgálata értelmében, mivel a felpereseknek nem állt fenn a kölcsön összegéhez képest és a felmondáskori törlesztőrészletre tekintettel olyan mértékű hátraléka, lejárt tartozása, amely jelentősnek minősülne, és ezáltal súlyos szerződésszegést valósítana meg, az alperes a szerződéseket jogszerűen, érvényesen nem mondhatta fel. Ezért a végrehajtás elrendelésének sem volt megfelelő jogalapja, így az I. rendű és a II. rendű felperesekkel szemben elrendelt végrehajtásokat meg kell szüntetni.
- [48] A perveztes alperes a régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni a pernyertes felperesek perköltségét. A régi Pp. 75. § (3) bekezdése szerint a felperesek meghatalmazottjaként eljáró személy részére munkadíj nem állapítható meg, de igényt tarthat az útiköltségének megtérítésére, amelyre a régi Pp. 186. §-át kell alkalmazni. Erre tekintettel a felperesi meghatalmazott részére tárgyalásonként 17.000, - forint útiköltséget és 1.500, - forint parkolási költséget állapított meg a bíróság. A meghatalmazott 16 tárgyaláson jelent meg, így összesen 272.000, - forint útiköltség és 24.000, - forint parkolási költség, összesen 296.000, - forint perköltség keletkezett.
- [49] A bíróság a kirendelt szakértő díját 39-I. sorszámú végzésében 651.510, - forintban állapította meg, mely a régi Pp. 75. § (1) bekezdése szerint perköltségnek minősül, így a régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az állam által előlegezett költséget a perveztes fél, az alperes köteles azt megfizetni.
- [50] Tekintettel arra, hogy a régi Pp. 25. § (3) bekezdése alapján a pertárgy értékének megállapításánál az összes felperes által érvényesíteni kívánt követelést össze kell adni, a jelen per pertárgy értéke a két végrehajtási ügy összege, mely összesen 163.665.754, - forint a keresethalmazatra tekintettel. Így az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti legmagasabb illetékösszeg az irányadó jelen perben. A bíróság a felperesek személyes költségmentessége folytán meg nem fizetett 1.500.000, - forint kereseti illeték megfizetésére a régi Pp. 75. § (1), 77. § és 78. § (1) bekezdése alapján a perveztes felet, az alperest kötelezte.
- [51] A bíróság tájékoztatja az illetékfizetésre köteles felet, hogy az illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000 - 01070044 - 09060018 illetékbevételei számlájára kell megfizetnie. A fizetendő illeték az Itv. 78. (4)

bekezdése szerint az ítélet jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. A fizetésre kötelezett félnek az illeték befizetése során a közleményben fel kell tüntetnie a jogerős határozatot hozó bíróság elnevezését, a határozat számát és a kötelezett adóazonosító számát.

- [52] A bíróság tájékoztatja az illeték és költség viselésre kötelezett felet, hogy a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet (3) bekezdése szerint ha az adós a (2) bekezdés, illetve a (2a) bekezdés szerinti felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit, a költségek behajtására pedig az adóhatóság által fogantatosítandó végrehajtási eljárás szabályait kell alkalmazni.
- [53] A bíróság a régi Pp. 370/A. § (6) bekezdése alapján a végrehajtást megszüntető határozatában a végrehajtási költségek viseléséről rendelkezett. A bíróság határozata ellen a végrehajtási költségek tekintetében a végrehajtó is fellebbezhet.
- [54] A bíróság a Pp. 220. § (3) bekezdés alapján tájékoztatta a feleket, hogy mely esetekben kérhetik közösen a fellebbezést tárgyaláson kívül történő elbírálását, és mely esetekben kérhetik külön is, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson bírálja el.
- [55] Az ítélet elleni fellebbezésről szóló tájékoztatás a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2026. január 26.

dr. Erőss Eszter s. k.
bíró